

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Cdo/127/2023
Identifikačné číslo spisu:	0019201423
Dátum vydania rozhodnutia:	28.11.2024
Meno a priezvisko:	JUDr. Erika Zajacová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2024:0019201423.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu Poľovnícka spoločnosť Jelenček, Kameňany 244, IČO: 36 075 892, zastúpeného advokátkou JUDr. Martinou Mrázovou, Bratislava, Šoltésovej 20, proti žalovanému obchodnej spoločnosti HOMERTON COMPANY, s. r. o., Trebišov, Čsl. Armády 1117, IČO: 47 365 005, zastúpenému advokátom JUDr. Danielom Janšom, Banská Bystrica, Horné Záhrady 2, o náhradu škody 17.910 eur, vedenom na Okresnom súde Michalovce pod sp. zn. 10C/11/2019, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 23. februára 2023 sp. zn. 2Co/177/2021 takto

rozhodol:

Rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 2Co/177/2021 z 23. februára 2023 a rozsudok Okresného súdu Michalovce zo 7. júla 2021 sp. zn. 10C/11/2019 z r u š u j e a vec vracia Okresnému súdu Michalovce na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Michalovce (ďalej aj „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) rozsudkom (v poradí druhým) zo 07. júla 2021 sp. zn. 10C/11/2019 rozhodol, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 17.910 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku (I. výrok) a žalobcovi priznal voči žalovanému 100 % náhradu trov konania, o ktorej výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia, vyšším súdnym úradníkom (II. výrok).

1.1. V odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že žalobca sa voči žalovanému domáhal náhrady škody v sume 17.910 eur. Škoda spôsobená žalobcovi žalovaným mala spočívať v tom, že žalovaný znemožňoval žalobcovi plnenie plánu chovu a lovu pre roky 2018 a 2019 protizákonným prikrmovaním a držaním zverí v zajatí na oplotených a nepoľovných pozemkoch vo vlastníctve žalovaného. Uviedol, že predmetom sporu bol nárok žalobcu na náhradu škody voči žalovanému v zmysle Občianskeho zákonníka (ďalej aj „OZ“) na tom základe, že žalovaný nerešpektoval stanoviská Okresného úradu Michalovce a neoprávnene drží v zajatí na oplotených pozemkoch jeleniu a mufloniú zver žalobcu. Okresný súd aplikoval na vec § 420 ods. 1 až 3 OZ a § 20 ods. 2 písm. c) a § 22 ods. 1 až 3 zákona č. 274/2009 Z. z. o poľovníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej aj „zákon o poľovníctve“). Skonštatoval, že žalobca je v spore aktívne legitimovaný, nakoľko na Obvodnom lesnom úrade v Michalovciach bola dňa 03. decembra 2009 podľa § 13 ods. 1 písm. b) zákona o poľovníctve

evidovaná zmluva o užívaní poľovného revíru medzi vlastníkmi spoločného poľovného revíru (GASTON-BA, a.s., Chemko, a. s. Strážske v likvidácii) a užívateľom poľovného revíru - žalobcom, s názvom poľovného revíru Zverník Orlová Strážske. Podstatou sporu bol zásah do výkonu práva poľovníctva žalobcu upraveného v zákone o poľovníctve, na základe čoho okresný súd skúmal, či na strane žalovaného došlo k porušeniu povinností ustanovených v tejto zákonnej úprave. Na základe vykonaného dokazovania mal okresný súd za preukázané, že žalobca je riadne registrovanou poľovníckou organizáciou od r. 2005, ktorá vykonávala právo poľovníctva v poľovnom revíri Zverník Orlová na základe zmluvy o užívaní. Na pozemkoch vo vlastníctve žalovaného, ktoré sú považované za nepoľovné plochy, sa v rozhodnom období rokov 2017 - 2019 nachádzala jelenia a muflonia zver, ktorá sa tam dostala cez poškodené opltenie z poľovného revíru Zvernica Orlová, ku ktorému poškodeniu opltenia došlo v dôsledku klimatických abnormalít (vietor v dieľci č. 769a v mesiaci apríl a vyvrátenie jednotlivých stromov na opltenie Zvernice Orlová v dieľci 768 a 773 v mesiaci august). Okresný súd mal za preukázané, že žalovaný neumožnil vyhnatie zveri späť do poľovného revíru a zadržuje zver na svojich pozemkoch, z ktorých zver nemôže uniknúť, čo sa považuje za držanie zveri v zajatí a držanie zveri mimo poľovného revíru. Žalovaný túto skutočnosť v konaní nespochybnil, len poukázal na to, že k prechodu zveri mohlo dôjsť aj z iného revíru. Okresný súd dospel k záveru, že žalovaný zadržiavaním zveri (neumožnením jej návratu do poľovného revíru) porušil minimálne zákaz vyplývajúci z právnej úpravy zákona o poľovníctve (§ 20, § 22), a teda nesplnil výslovnú povinnosť zdržať sa určitého konania. Keďže žalovaný neoprávnene zadržáva zver na svojom území, nemôže sa dovolať ochrany tohto neexistujúceho práva voči subjektu, ktorý disponuje právom poľovníctva a oprávnením jeho výkonu. Žalovaný podľa okresného súdu neuniesol dôkazné bremeno, že škoda žalobcovi nemohla vzniknúť konaním žalovaného. V spore žalovaný predložením rozhodnutia banského úradu preukázal, že jeho priestor je skladoom výbušnín, čím vystavuje zver nachádzajúcu sa v tomto území možnému nebezpečenstvu a ohrozeniu. Žalobcovi nebolo umožnené jeleniu a mufloniu zver nachádzajúcu sa nepoľovných plochách vyhnat' späť do zvernice, a teda zo strany žalobcu nebolo možné splniť plán chovu a lovu v zmysle platnej legislatívy. Týmto konaním žalovaného vznikla žalobcovi škoda, pričom podľa okresného súdu boli splnené všetky kvalifikačné kritériá pre naplnenie zodpovednostného vzťahu žalovaného, t. j. porušenie právnej povinnosti, vznik škody, príčinná súvislosť medzi konaním alebo opomenutím a následkom. Čo sa týka výšky náhrady škody, okresný súd vychádzal z výpočtu škody predloženej žalobcom na základe plánu chovu a lovu pre sezónu 2017/2018 a 2018/2019 a z prehlásenia záujemcov o poplatkový odstrel zveri v r. 2017-2019. Dospel k záveru, že takto určená výška náhrady škody vo výške 19.910 eur (správne má byť uvedené 17.910 eur, pozn. dovolacieho súdu) zodpovedá škode, ku ktorej došlo na základe toho, že žalovaný neumožnil návrat jelenej a muflonej zveri späť do Zvernice Orlová. Dodal, že pri určovaní výšky náhrady škody posudzoval nárok žalobcu (vychádzajúc z jeho oprávnenia na výkon práv poľovníctva) s poukazom na § 24 ods. 2 zákona o poľovníctve. Keďže v konaní bolo preukázané, že priestor žalovaného je skladoom výbušnín, nepochybne vystavuje zver nachádzajúcu sa v tomto území možnému nebezpečenstvu a ohrozeniu.

1.2. O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 a 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“) s poukazom na plný úspech žalobcu v konaní.

2. Krajský súd v Košiciach (ďalej len „odvolací súd“) na odvolanie žalovaného rozsudkom z 23. februára 2023 sp. zn. 2Co/177/2021 rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalobu zamietol a žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi v plnom rozsahu.

2.1. Odvolací súd po prejednaní veci na pojednávaní dňa 23. februára 2023 dospel k záveru, že súd prvej inštancie nereagoval na vecné argumenty žalovaného, jeho rozhodnutie vychádza z nedostatočne a nesprávne zisteného skutkového stavu veci, keď výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 ods. 1, 2 CSP, že vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplynuli a že jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (opomenutie aplikácie zodpovedajúcej právnej úpravy o ušlom zisku). Na odôvodnenie rozhodnutia odvolací súd uviedol, že nárok na náhradu škody uplatnený žalobcom predstavuje podľa spôsobu jeho vymedzenia škodu vzniknutú formu ušlého zisku. Nebolo sporné, že žalovaný nevykonáva právo poľovníctva a nie je oprávneným užívateľom poľovného revíru na svojich pozemkoch (§ 2 zákona o poľovníctve). Odvolací súd považoval za preukázané, že na nepoľovné pozemky žalovaného nachádzajúce sa v poľovnom revíri Orlová prenikla cez poškodené

oplotenie v roku 2017 muflonia a jelenia zver v počte cca 40 ks, čo potvrdzuje stanovisko Okresného úradu Michalovce zo 14. decembra 2017 a jeho zistenia o miestnom šetrení. Prítomnosť zveri na pozemkoch žalovaného a jej prikrmovanie preukazuje aj uznesenie OR PZ v Michalovciach z 18. mája 2017, ktorým bol odmietnutý podnet na začatie trestného stíhania vo veci prečinu pytlactva. Žalovaný potvrdil prenikanie zveri na svoje nepoľovné pozemky z pozemkov žalobcu a vedomosť o existencii poškodenia oplotenia. Pozemky žalovaného, na ktorých uskladňuje výbušniny, sú opložené betónovým plotom vo výške 2 m, brániacim voľnému pohybu zveri. Napriek stanovisku Okresného úradu Michalovce zo 14. decembra 2017 a 23. novembra 2018, že žalovaný je povinný umožniť žalobcovi vyhnanie poľovnej zveri z nepoľovných pozemkov, žalovaný neposkytol súčinnosť, nesúhlasil so vstupom žalobcu na svoje pozemky a nenavrhol iné riešenie vzniknutej situácie. Odvolací súd preto uzavrel, že žalovaný v rozhodnom období porušil povinnosti o zákaze držania zveri v zajatí a ochrane zveri v zmysle § 20, § 22 a § 24 zákona o poľovníctve.

2.2. Odvolací súd ďalej dôvodil, že ak aj konštatoval porušenie povinností na strane žalovaného v zmysle § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, žalobca bol povinný preukázať, že v príčinnej súvislosti s týmto porušením právnej povinnosti mu vznikla škoda v podobe ušlého zisku 17.910 eur za neuskutočnený odlov zveri. Vo vzťahu k týmto predpokladom zodpovednosti žalovaného za škodu však žalobca neunesol dôkazné bremeno. Podľa odvolacieho súdu žalobca nepodložil tvrdenia o východiskovom stave zveri. Pokiaľ žalobca odôvodňoval počty jelenej a muflonej zveri k 31. marcu 2018 prírastkom ako prirodzeným biologickým procesom, neuviedol žiadne relevantné tvrdenia, z ktorých by bolo možné ustáliť, že záver o uvažovanom počte 81 ks jelenej a 65 ks muflonej zveri je správny, resp. vysoko pravdepodobný. Rovnako neprodukoval žiadne dôkazy o pravdepodobnosti, že počet kusov zveri v jednotlivých vekových triedach a v kategórii samíc, samcov a mláďat rovnako zodpovedá ním uvažovaným počtom zveri. Čestné vyhlásenia záujemcov o odstrel dokladujú záujem o výkon poľovačky, nie sú dôkazom o tom, koľko a akých kusov jelenej/muflonej zveri by bolo odlovených a v akej hodnote trofeje, t. j., či by hmotnosť parožia a dĺžka rohov zodpovedali oceneniu, z ktorého žalobca vychádzal. Z cenníka predloženého žalobcom je zrejmé, že odstrelový poplatok sa spája s hodnotou trofeje, nie s vekovou triedou zvierat, ktoré kritérium žalobca považoval za určujúce pre stanovenie uplatňovanej výšky škody. Okolnosť preukazovaná ohodnotením trofejí za obdobie roku 2022 odvolací súd považoval vo vzťahu k posudzovanému nároku z obdobia rokov 2017, 2018 bez právneho významu. Pokiaľ aj by uvedené ohodnotenie malo dokladovať, že v poľovnom revíri žalobcu sa nachádzala zver, ktorej hodnota trofeje zodpovedala ním predloženému výpočtu náhrady škody, nepreukazuje to pre vec rozhodujúce skutočnosti, že práve na nepoľovných pozemkoch žalovaného sa nachádzala takáto zver a bola by odlovená v počte tvrdenom žalobcom. Žalobou uplatnený nárok vychádza len z hypotetických predpokladov, ktoré nemajú natoľko reálny základ, aby bolo možné uvažovať, že žalobcom uplatňovaná škoda majúca povahu ušlého zisku by bola pri obvyklom chode vecí škodou istou. Žalobca nezdôvodnil tvrdenie, že nemohol zrealizovať plán lovu v uvažovanom rozsahu, lebo by to malo negatívny vplyv na kmeňový stav zveri a tiež fakt, že viac ako polovica zmareného odlovu sa mala týkať práve zveri nachádzajúcej sa na pozemkoch žalovaného. Okrem všeobecného konštatovania o zásahu do kmeňového stavu zveri, žalobca nepodložil svoj názor o nemožnosti naplniť plán lovu vo svojom poľovnom revíri žiadnymi objektívnymi skutočnosťami. Odvolací súd prisvedčil žalovanému, že príčiny nedodržania plánu lovu neboli v priamej príčinnej súvislosti so zadržiavaním zveri na nepoľovných plochách žalovaného. Žalobca tiež nedoložil dôkazy o rozsahu vykonaného odlovu, charaktere a hodnote trofejí odlovených kusov jelenej a muflonej zveri v rozhodnom období odstrelu od 01. augusta 2017 do 15. januára 2019. Odvolací súd uzavrel, že v konaní absentovalo preukázanie takých okolností, ktoré by umožňovali bez väčších pochybností dospieť k záveru, že nebyť počínania žalovaného, ktorý neumožnil vyhnanie zveri zo svojich pozemkov, žalobca by dosiahol uvažovaný príjem z výkonu práva lovu. Z uvedených dôvodov preto rozsudok súdu prvej inštancie zmenil a žalobu zamietol (§ 388 CSP).

2.3. O náhrade trov prvoinštančného a odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v súlade s § 396 ods. 2 v spojení s § 255 ods. 1 CSP a procesne úspešnému žalovanému priznal nárok na náhradu trov celého konania v plnom rozsahu.

3. Proti uvedenému rozsudku odvolacieho súdu podal dovolanie žalobca (ďalej aj „dovolateľ“) tvrdiac dovolacie dôvody podľa § 420 písm. f) a § 421 ods. 1 písm. b) CSP. Namietal tiež, že napadnutý

rozsudok spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci, nakoľko zo strany odvolacieho súdu došlo k odklonu od ustálenej rozhodovacej praxe najvyšších súdnych autorít, čím zároveň došlo k porušeniu princípu právnej istoty dovolateľa.

3.1. Dovolateľ vo vzťahu k tvrdenej vade v zmysle § 420 písm. f) CSP uviedol, že v konaní odvolacieho súdu došlo k nepochopeniu správnosti výkladu pojmu právo poľovníctva a s týmto súvisiace náležitosti. Citoval § 26 ods. 1 písm. a), § 22 ods. 1, 2 a § 20 ods. 2 písm. c) zákona o poľovníctve a uviedol, že pri poľovníctve sa počty voľne žijúcej zveri zisťujú odhadom, čo vyplýva zo zákona o poľovníctve a z vyhlášky Ministerstva pôdohospodárstva SR č. 344/2009 Z. z., ktorou sa vykonáva zákon o poľovníctve. Sčítavanie zveri je odborný úkon, ktorého postup upravuje vyhláška č. 344/2009 Z. z. Záver súdu, že uplatnený nárok žalobcu vychádza len z hypotetických predpokladov nemajúcich reálny základ, považuje dovolateľ za vecne nesprávny v celom rozsahu, pretože v zmysle zákona o poľovníctve a uvedeného vykonávacieho predpisu sa počty voľne žijúcej zveri určujú odhadom a následne sa vypracúvajú plány chovu a lovu, ktoré sa predkladajú na schválenie chovateľskej rade a príslušnému okresnému úradu, odbor poľovníctva, ktorý je podľa § 74 ods. 2 písm. i) zákona č. 274/2009 Z. z. orgánom štátnej správy na úseku poľovníctva. Žalobca si v súlade s právnymi predpismi voľným okom viditeľnú zver nachádzajúcu sa v areáli žalovaného započítal do plánov chovu a lovu a mal za to, že žalovaný mu umožní vyhnutie zveri naspäť do zvernice. Zdôraznil, že poľovný revír nie je zverofarma, kde je sčítaný a označovaný každý kus zveri. Dovolateľ dodal, že v predložených plánoch lovu a chovu sú uvedené pri jelenej zveri 4 vekové triedy od 1. do 11. roku a viac, pričom pre každú vekovú triedu sú približne určené parametre trofeje (parohov). Za nesprávny považoval záver odvolacieho súdu, že nepredložil dôkazy o rozsahu vykonaného odlovu, charaktere a hodnote trofejí odlovených kusov jelenej a muflonej zveri v období od 01. augusta 2017 - 15. januára 2019, pretože tak urobil v každom pláne chovu a lovu (tabuľke, v riadku C - schválený plán lovu za predchádzajúci rok, v riadku D - plnenie plánu lovu za predchádzajúci rok). Z rozhodnutia odvolacieho súdu tiež vyplýva, že odvolací súd sa zaoberal len námietkami o trofejovej zveri, ale s posúdením odstrelu netrofejovej zveri sa v konaní nezaoberal vôbec, čo podľa dovolateľa zakladá pochybenie odvolacieho súdu.

3.2. V súvislosti s namietaným nesprávnym právnym posúdením veci v zmysle § 421 ods. 1 písm. b) CSP dovolateľ vymedzil nasledovné zásadné dovolacie otázky:

- (1) Akými kritériami sa má riadiť konajúci súd/procesná strana v konaní o náhradu škody (ušlý zisk a iné), ak predmetom je vyčíslenie škody pri voľne žijúcej zveri, ktorej sčítanie (odhadom) sa vykoná podľa zák. o poľovníctve z hľadiska počtu ks jednotlivcej zveri?,
- (2) Akými kritériami sa má riadiť konajúci súd/procesná strana v konaní o náhradu škody (ušlý zisk a iné), ak predmetom je vyčíslenie škody pri voľne žijúcej zveri, ktorej sčítanie (odhadom) sa vykoná podľa zák. č. 274/2009 Z. z. z hľadiska hodnoty ks jednotlivcej zveri?,
- (3) Je plán lovu a chovu vyhotovený podľa zák. č. 274/2009 Z. z. a schválený príslušným OÚ na úseku štátnej správy pre výkon práva poľovníctva listinou, z ktorej je nutné vychádzať pri uplatnení nároku na náhradu škody pri voľne žijúcej zveri v konaní o náhradu škody (ušlý zisk a iné)?,
- (4) Je cenník Lesov SR, š.p., v ktorom sa nachádzajú položky jednotlivých druhov zveri pri voľne žijúcej zveri listinou, dôkazom, ktorý preukazuje výšku uplatnenej náhrady za jednotlivé ks zveri pri voľne žijúcej zveri v konaní o náhradu škody?,
- (5) Aké právne následky na uplatnený nárok na náhradu škody má v konaní predloženie listiny plán lovu a chovu a cenník Lesov SR, š.p. z hľadiska vyčíslenia náhrady škody, čo do právneho základu a výšky?,
- (6) Z hľadiska unesenia dôkazného bremena tvrdeného nároku procesnej strany (v danom prípade žalobcu), akými dôkazmi mal preukázať vznik nároku na náhradu škody, ako aj jej výšku pri voľne žijúcej zveri (nejde o zverofarmu) v poľovnom revíri, ak plán lovu a chovu a cenník Lesov SR, š.p., nie sú hodnovernými dôkazmi?.

Dovolateľ prezentoval podľa jeho názoru správne právne posúdenie uvedených otázok, a to, že (1) pri voľne žijúcej zveri je kritériom pre uplatnenie nárokov na náhradu škody (prípadne iných nárokov obdobného charakteru) nutné vychádzať z odhadu sčítania zveri vykonaného podľa zák. č. 274/2009 Z. z. a vykonávacích predpisov; (2) z hľadiska počtu voľne žijúcej zveri v poľovnom revíri pre účely uplatnenia nároku na náhradu škody je vykonaný odhad podľa zák. č. 274/2009 Z. z. kritériom pre ustálenie počtu zveri (z hľadiska ks zveri); (3) ak procesná strana v konaní o náhradu škody predloží vykonaný odhad voľne žijúcej zveri podľa zák. č. 274/2009 Z. z., ktorý je schválený príslušným OÚ ako

orgánom štátnej správy na úseku práva poľovníctva, v konaní sa na takýto dôkaz - listinu prihliada ako na hodnovernú listinu preukazujúcu počet ks voľne žijúcej zveri, vo vzťahu ku ktorej si uplatňuje procesná strana (v danom prípade žalobca) svoje nároky v konaní; (4) ak procesná strana v konaní o náhradu škody predloží vo vzťahu k ustálenému počtu ks zveri, ku ktorým si uplatňuje nárok na náhradu škody z hľadiska preukázania výšky tejto škody cenník Lesov SR, š.p., je táto listina hodnoverným dôkazom preukazujúcim vyčíslený nárok z hľadiska jeho výšky, a to na tom základe, že neexistuje (nie je možné objektívne predložiť/verifikovať) daným spôsobom výšku uplatneného nároku pri voľne žijúcej zveri v poľovnom revíri.

3.4. Dovolateľ zhrnul, že odvolací súd sa náležite a vecne správne nevysporiadal s právnou skutočnosťou, že v konaní je potrebné vychádzať z toho, že ide o voľne žijúcu zver v poľovných revíroch. Počty populácie zveri sa stanovujú odhadom odborne zdatnými osobami majúcimi povolenie pre výkon práva poľovníctva, pričom sú povinní pri sčítaní zveri vychádzať zo zákona č. 274/2009 Z. z. a vyhlášky č. 344/2009. Na základe takto vykonaného sčítania zveri dovolateľ vyhotoví plány chovu a lovu, ktoré predkladá na schválenie OÚ Michalovce - odbor poľovníctva. Plán lovu a chovu je základným dokumentom, ktorý preukazuje výkon práva poľovníctva na strane dovolateľa, pričom ak má konaním žalovaného znemožnený výkon práva poľovníctva podľa schváleného plánu lovu a chovu, má nárok na náhradu škody v podobe ušlého zisku.

3.5. S poukazom na uvedené dôvody a nesprávnu aplikáciu a výklad ustanovení zákona o poľovníctve dovolateľ navrhol, aby dovolací súd rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

4. Žalovaný vo vyjadrení k dovolaniu uviedol, že sa v celom rozsahu pridŕžiava svojich skutkových i právnych tvrdení, ktoré prezentoval pred prvoinštančným a odvolacím súdom, pričom dovolaním napadnutý rozsudok považuje za riadne zdôvodnený, zákonný a vecne správny. V postupe konajúcich súdov nevidel žiadne porušenie procesných práv dovolateľa v zmysle § 420 písm. f) CSP. Poukázal na § 2 písm. f) a p), § 26 ods. 1 písm. h) a § 56 ods. 7 zákona o poľovníctve, z ktorých je podľa neho zjavné, že už elementárny kvantifikačný marker nevyhnutný pre výpočet akejkoľvek potenciálnej škody, teda počet kusov poľovnej zveri je určený nezákonne a je viac menej iluzórny. Žalovaný zdôraznil skutočnosť, že poľovná zver je ex lege res communis, teda nie je vlastníctvom užívateľa poľovného revíru, ale je vo vlastníctve všetkých občanov, nakoľko sa na ňu hľadá ako na prírodné bohatstvo až do momentu jej ulovenia (odchytom alebo odlovom), keď sa stáva vlastníctvom konkrétnej osoby. Podľa žalovaného nebol daný ani dovolací dôvod podľa § 421 ods. 1 písm. b) CSP, pretože vymedzená otázka je neexistujúca a hypotetická, založená na nezákonných skutočnostiach a tvrdeniach. K ostatným tvrdeniam dovolateľa záverom poukázal na to, že: veková trieda nemá priamy súvis s trofejou; pri neulovenej trofeji nie je možné určiť jej váhu ani hodnotu; kritéria chovnosti poľovných oblastí určujú len chovnosť pri jednotlivých druhoch hlavnej zveri (jelenej a/alebo srnčej), nakoľko pre danieliu a mufloniú zver sa zriaďujú poľovné lokality; odvolací súd nerozlišoval medzi trofejovou a netrofejovou zverou, keď už samotný odhad jej počtu považoval za nezákonný a čisto hypotetický; žalobca nemá v rozhodnutí o uznaní poľovného revíru Zverník Orlová z 05. augusta 1996 mufloniú zver ani bonitovanú; žalobca nenavrhol ako svedka poľovníckeho hospodára a že cenník poplatkového lovu štátneho podniku Lesy SR je len jeden z mnohých. Na základe uvedených skutočností žalovaný navrhol, aby dovolací súd dovolanie zamietol v celom rozsahu a uložil žalobcovi povinnosť nahradiť žalovanému trovy dovolacieho konania v rozsahu 100 %.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP, časť vety pred bodkočiarkou) dospel k záveru, že dovolanie je nielen prípustné, ale aj dôvodné.

6. Poľovníctvo a právo poľovníctva má slúžiť na ochranu a rozvoj zveri ako jednej zo zložiek životného prostredia. Zmyslom zákona o poľovníctve je, aby užívateľ práva lovu svojím poľovníckym hospodárením trvalo smeroval k dosahovaniu určitých zo zákona prípustným stavom zveri, a to predovšetkým s prihliadnutím na potrebnú výšku a skladbu lovu zveri. To znamená, že by sa malo jednať o trvalú a nie o jednorazovú aktivitu smerujúcu k dosiahnutiu pokračovania stavov zveri v

predpísanom rozmedzí. K tomu slúži poľovnícke plánovanie, prostredníctvom ktorého sa realizuje povinnosť zachovávať rovnováhu výskytu všetkých druhov zveri v medziach medzi tzv. minimálnym stavom a stavom normovaným. Dôvodom, prečo musí užívateľ poľovného revíru zaistiť v poľovnom revíri chov zveri v uvedenom rozmedzí je na jednej strane požiadavka, aby nebol daný druh zveri ohrozený na existencii a bola zabezpečená jeho biologická reprodukcia (minimálny počet), a na druhej strane požiadavka, aby nebol prekročený stav, ktorý zodpovedá kvalite životného prostredia zveri a úživnosti poľovného revíru (normovaný stav). Tieto limity boli do zákona o poľovníctve vložené za účelom ochrany zveri.

7. Zo zákona o poľovníctve (§§ 2, 26, 30, 78) a vyhlášky Ministerstva pôdohospodárstva Slovenskej republiky č. 344/2009 Z. z., ktorou sa vykonáva zákon o poľovníctve (ďalej len „vyhláška“) vyplýva, že schválenie plánu lovu a chovu raticovej zveri sa uskutoční na základe odporúčania chovateľskej rady po jeho prerokovaní a schválenie má podobu podpisu príslušného pozemkového a lesného odboru Okresného úradu na tlačive, ktoré tvorí prílohu č. 10 vyhlášky. V prípade neschválenia plánu oznámi úrad predkladateľovi nedostatky plánu a lehotu na nápravu. Schválenie lovu a chovu má individuálnu záväznosť pre užívateľa poľovného revíru. Neplnenie výhľadového a ročného plánu je potrebné náležite odôvodniť. V opačnom prípade (neodôvodnenia) uloží dohliadajúci úrad sankciu do 500 eur. Plán lovu a chovu je v priebehu roka možné zmeniť a prispôbiť ho zmenám, ktoré ovplyvňujú početnosť zveri v revíroch.

8. V nadväznosti na uvedené možno ďalej poukázať na to, že je to práve užívateľ poľovného revíru, ktorý je povinný zabezpečiť celoročnú starostlivosť a ochranu zveri a poľovného revíru, na tento účel najmä hospodáriť v poľovnom revíri tak, aby dosiahol a udržiaval v poľovnom revíri normovaný kmeňový stav zveri; predpísanú vekovú a pohlavnú štruktúru populácií jednotlivých druhov zveri a jej dobrý zdravotný stav; tiež je povinný každoročne zisťovať v poľovnom revíri stavy zveri [§ 26 ods. 1 písm. a), písm. h) zákona o poľovníctve]; zisťovanie stavov zveri sa vykonáva celoročne a jej výsledky k určenému termínu poľovnícky hospodár vykazuje v prehľadoch stavu zveri, ktorých vzor je uvedený v prílohe č. 14 vyhlášky v znení účinnom do 31. 12. 2013. Chovom zveri sa rozumie odborná starostlivosť o zver, ochrana zveri a odborný zásah do populácií jednotlivých druhov zveri na dosiahnutie jej optimálneho počtu, vekovej štruktúry, pomeru pohlavia, kvality trofejí a dobrého zdravotného stavu [§ 2 písm. c) zákona o poľovníctve]. Poľovné hospodárenie predstavuje súbor činností vykonávaných užívateľom poľovného revíru v oblasti poľovného plánovania, ochrany, chodu, starostlivosti o zver a jej životné prostredie a lovu zveri smerujúcich na zabezpečenie normovaných stavov zveri v požadovanej kvalite a štruktúre populácií pri zachovaní ekologickej rovnováhy v prírode. Za poľovnícke hospodárenie v poľovnom revíri zodpovedá užívateľ poľovného revíru (§ 18 ods. 2 zákona o poľovníctve). Užívateľ poľovného revíru je povinný vypracovať plány poľovníckeho hospodárenia v poľovnom revíri, v určených termínoch ich predkladať na schválenie a zabezpečiť plnenie schválených plánov, ak zákon neustanovuje inak (§ 26 ods. 1 písm. i) zákona o poľovníctve).

9. Vo vzťahu k poľovníckemu plánovaniu sa potrebné uviesť, že okresný úrad schvaľuje ročné plány poľovníckeho hospodárenia podľa § 30, t. j. ročné plány poľovníckeho hospodárenia v poľovnom revíri, ktoré a) vypracúva a predkladá na schválenie okresnému úradu užívateľ poľovného revíru, b) musí zohľadňovať chovateľské ciele určené vo výhľadovom pláne poľovníckeho hospodárenia, c) schvaľuje na základe stanoviska chovateľskej rady. Je však nutné tiež dodať, že pri schvaľovaní týchto plánov okresný úrad vychádza z údajov získaných subjektívne od užívateľov poľovných revírov. Je treba uviesť, že v rámci štátneho dozoru pracovníci okresného úradu sú oprávnení sledovať, zisťovať a kontrolovať ako sa dodržiava zákon o poľovníctve, avšak pri tomto sledovaní, zisťovaní a kontrole môžu vychádzať iba z tých evidencií, ktoré vedie užívateľ poľovného revíru. Zo žiadneho ustanovenia zákona o poľovníctve nemožno pre okresný úrad vyvodiť konkrétnu povinnosť „vymôcť“ od užívateľov poľovných revírov získavať objektívne údaje o stave zveri a okresný úrad povinnosť zisťovať stav zveri v užívateľskom revíri sám nemá.

10. Faktom je, že povinnosťou užívateľa poľovného revíru je okrem iného viesť celoročne evidenciu o stave zveri v danom poľovnom revíri. Je možné namietat, že takto vykonané sčítanie zveri je nepresné,

avšak na druhej strane nemôže byť svojvoľné, nakoľko od neho sa následne odvíja celá činnosť užívateľa poľovného revíru a tiež podlieha štátnemu dozoru.

11. Užívateľ poľovného revíru v rámci plnenia svojich povinností, ktoré mu vyplývajú zo zákona môže počas roka predložiť okresnému úradu návrh na schválenie zmeny plánu poľovníckeho hospodárenia, ak vznikajú škody na poľnohospodárskych kultúrach pri premnožení zveri, či požiadať o úpravu stavu zveri (§ 56 ods. 1 zákona o poľovníctve) alebo môže požiadať o povolenie mimoriadneho lovu zveri aj v čase jej ochrany (§ 72 písm. m) zákona o poľovníctve). Tieto zákonné možnosti užívateľ poľovného revíru má a môže využívať, a to práve na podklade zistení stavu zveri v priebehu roka, ako i poznatkoch o škodách spôsobených zverou získaných od poškodených, keďže nároky na náhradu škody si poškodení (v prípade poľnohospodárskych plodín) musia u užívateľov poľovných revírov uplatniť do 15 dní od dňa, kedy škodu zistia. Užívatelia poľovných revírov, ako bolo uvedené vyššie, disponujú viacerými zákonnými možnosťami, aby aj po schválení ročného plánu mohli riadne plniť svoje zákonné povinnosti, najmä tie, ktoré im vyplývajú z § 26 ods. 1 písm. a) zákona o poľovníctve.

12. Okresné úrady sú povinné pred schválením plánov chovu a lovu raticovej zveri dôsledne kontrolovať správnosť zostavovania plánov, s dôrazom na uplatnenie uvedeného postupu. Pri zistení nedostatkov sú povinné vyžadovať ich odstránenie v určenom termíne (§ 30 ods. 11 zákona o poľovníctve). Schválený plán poľovníckeho hospodárenia je pre užívateľa poľovníckeho revíru záväzný (§ 30 ods. 9 zákona o poľovníctve). Plnenie tohto plánu sleduje poradný zbor a chovateľská rada a kontroluje podľa pôsobnosti okresný úrad v sídle kraja a okresný úrad. Okresné úrady po skončení poľovnej sezóny vykonávajú kontrolu plnenia plánov lovu jednotlivých druhov raticovej zveri, a to nielen celkové plnenie plánu, ale aj plnenie plánu lovu podľa vekovej a pohlavnej štruktúry. Ak zistia neplnenie plánu v niektorej kategórii alebo vekovej triede, vyzvú užívateľa poľovného revíru o písomné zdôvodnenie neplnenia plánu lovu. V prípade, že neplnenie plánu lovu nebude riadne zdôvodnené, okresné úrady pristúpia k uplatneniu sankčných potíhov podľa § 78 zákona o poľovníctve. Nesplnenie plánu lovu okresné úrady zohľadnia pri schvaľovaní plánov v budúcej poľovníckej sezóne tak, že lov zveri podľa kategórie navýšia o nesplnený počet z predchádzajúcej poľovníckej sezóny, v prípade mláďat jednotlivých druhov zveri sa tieto rozpočítajú podľa zásad poľovníckeho plánovania a následne sa navýši počet jedincov určených na ulovenie v príslušnej kategórii. Tento postup sa neuplatní v prípade, že jarné kmeňové stavy zveri sú nižšie alebo sa rovnajú normotvorným kmeňovým stavom.

13. V súvislosti s namietaným nesprávnym právnym posúdením dovolateľ vymedzil právnu otázku, ktorá nebola rozhodovacou praxou dovolacieho súdu riešená a to nasledovne:

„Je plán lovu a chovu vyhotovený podľa zák. č. 274/2009 Z. z. a schválený príslušným OÚ na úseku štátnej správy pre výkon práva poľovníctva listinou, z ktorej je nutné vychádzať pri uplatnení nároku na náhradu škody pri voľne žijúcej zveri v konaní o náhradu škody (ušlý zisk a iné)?“

14. Žalobca tvrdí, že plán lovu a chovu je základným dokumentom, ktorý preukazuje výkon práva poľovníctva. Ide o hodnovernú listinu preukazujúcu počet kusov voľne žijúcej zveri (počty populácie zveri sa podľa zákona stanovujú odhadom), vo vzťahu ku ktorej si žalobca uplatňuje svoje nároky v konaní. Ak má žalobca konaním žalovaného znemožnený výkon práva poľovníctva podľa schváleného plánu lovu a chovu, má nárok na náhradu škody v podobe ušlého zisku. S poukazom na uvedené sa dovolací súd zaoberal otázkou, aký charakter má plán lovu a chovu vypracovaný žalobcom a schválený okresným úradom v kontexte dokazovania pred súdom/posudzovania splnenia zákonných predpokladov zodpovednosti za škodu (t. j., či má súd z tohto plánu vychádzať).

15. Dovolací súd dospel k záveru, že plán chovu a lovu predstavuje individuálne záväzný správny akt vydaný v rámci administratívneho konania na základe zákona o poľovníctve. Jeho schválenie sa uskutoční na základe odporúčania chovateľskej rady, ktorá vychádza z údajov o kmeňových stavoch zveri, akostných tried jednotlivých druhov zveri podľa poľovníckej rajonizácie. Schválený plán chovu a lovu raticovej zveri je pre užívateľa poľovného revíru záväzný a príslušný okresný úrad kontroluje jeho plnenie. Neplnenie výhľadového ročného plánu je potrebné náležite odôvodniť, pričom v opačnom prípade môže uložiť i dohliadajúci orgán sankciu do 500 eur. Plán lovu a chovu je možné v priebehu

roka zmeniť a prispôbiť ho zmenám, ktoré ovplyvňujú početnosť zveri v revíroch.

16. Ďalšie otázky, tak ako boli formulované (bod 3.2.) sa týkajú spochybnenia skutkového stavu vecí a celkovo hodnotenia dôkazov zo strany súdov nižších inštancií, a preto ich zodpovedanie v dovolacom konaní neprichádza do úvahy.

17. Podstata dovolacej argumentácie vo vzťahu k namietanej vade zmätočnosti v zmysle § 420 písm. f) CSP spočívala v namietaní nesprávneho procesného postupu odvolacieho súdu spojeného s posúdením správnosti výkladu pojmu právo poľovníctva v súvislosti so zisťovaním počtu zveri v poľovnom revíri, kedy jediným dôkazom, ktorým sa riadi výkon práva poľovníctva je plán chovu a lovu, z ktorého dovolateľ vychádzal v spojení s cenníkom Štátnych lesov.

18. Z obsahu spisu vyplýva, že v prejednávanej veci predmetom konania je žalobcom uplatnený nárok na náhradu škody spôsobenej zmareným odlovom zveri v dvoch poľovných sezónach od 1. 4. 2017 do 31. 3. 2019, v dobe odstrelu od 1. 8. 2017 do 15. 1. 2019. Na pozemkoch žalovaného sa mala nachádzať jelenia a muflónia zver, ktorá tam prenikla z poľovného revíru zvernica Orlová po poškodení oplotení v dôsledku nepriaznivého počasia v mesiacoch apríl a august 2017. Žalovaný nespochybnil prítomnosť zveri na jeho pozemkoch, avšak poukázal na tú skutočnosť, že to bol žalobca, ktorý zaviniť uniknutie zveri, s tým, že zver môže migrovať, nakoľko dvojmetrový plot nie je pre ňu prekážkou, lebo ho môže preskočiť. Žalovaný tiež spochybnil výšku spôsobenej škody.

19. Odvolací súd sa v bodoch 1. a 15. správne zaoberal charakterom nároku žalobcu a správne definoval podmienky vzniku zodpovednosti žalovaného ako nárok na náhradu škody uplatnený podľa spôsobu jej vymedzenia, ktorý predstavuje škodu vzniknutú formu ušlého zisku.

20. Súdna prax je jednotná v názore, že ušlý zisk je ujma spočívajúca v tom, že u poškodeného nepríde v dôsledku škodnej udalosti k rozmnoženiu majetkových hodnôt, aj keď sa tak dalo očakávať s ohľadom na pravdepodobný chod vecí; ušlý zisk sa tak neprejavuje zmenšením majetku poškodeného, ale stratou očakávaného prínosu; na vznik nároku na náhradu škody z titulu ušlého zisku nestačí iba pravdepodobnosť rozmnoženia majetku, ale musí byť naisto preukázané, že pri pravidelnom behu vecí (t. j. nebyť protiprávneho konania škodcu alebo škodnej udalosti) mohol poškodený dôvodne očakávať zväčšenie svojho majetku, ku ktorému nedošlo práve v dôsledku konania škodcu. Pri posudzovaní ušlého zisku teda nepostačuje len pravdepodobnosť navýšenia majetku poškodeného v budúcnosti, ale musí byť stanovené s určitosťou, že pri pravidelnom behu vecí mohol poškodený dôvodne očakávať zväčšenie svojho majetku - dôkazné bremeno v tomto smere zaťažuje práve poškodeného. Vznik nároku na náhradu škody z titulu ušlého zisku tak musí byť podložený existujúcimi a reálne dosiahnuteľnými okolnosťami, z ktorých je možné usudzovať, že škodová udalosť skutočne negatívne zasiahla do priebehu konkrétneho deja (pravidelného chodu vecí) vedúceho k určitému zisku; pre výšku ušlého zisku je rozhodujúce, akému prospechu, ku ktorému malo reálne dôjsť, zabránilo konanie škodcu, teda konkrétne o aký reálne dosiahnuteľný príjem poškodený prišiel; v prípade ušlého zisku ide teda o ujmu už nastalú (vzniknutú) a nie o ujmu, ktorá by hypoteticky mohla vzniknúť v budúcnosti (porovnaj napr. rozsudky Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo/198/2007 z 30. 9. 2008, sp. zn. 5Cdo/246/2013 z 24. 2. 2016, sp. zn. 5MCdo/1/2011 z 29. 10. 2012 alebo uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo/319/2008 z 28. 4. 2010, sp. zn. 4MCdo/23/2008 z 21. 12. 2009 a sp. zn. 3Cdo/513/2014). Miera pravdepodobnosti ušlého zisku sa musí pri bežnom a obvyklom chode vecí v okolnostiach prípadu javiť ako istá.

21. Nie je sporné, že žalovaný nevykonáva právo poľovníctva, ani nie je oprávneným užívateľom poľovného revíru na svojich pozemkoch (§ 2 zákona o poľovníctve). Z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že na nepoľovné pozemky žalovaného nachádzajúce sa v poľovnom revíri Orlová (rozhodnutie Okresného úradu Michalovce z 05. 08. 1996 o územnom vymedzení revíru) prenikla cez poškodené oplotenie v roku 2017 muflónia a jelenia zver v počte cca 40 ks, ktoré tvrdenie žalobcu bolo podporené stanoviskom Okresného úradu Michalovce zo dňa 14. 12. 2017 a jeho zisteniami o miestnom šetrení. Žalovaný potvrdil prenikanie zveri na svoje nepoľovné pozemky z pozemkov žalobcu, a

nepreukázal svoju obranu, že by sa jelenia a muflónia zver na jeho nepoľovnú plochu mohla dostať z iných susediacich plôch než z poľovného revíru, v ktorom vykonával právo poľovníctva žalobca. Z vykonaného dokazovania je tiež zrejmé, že Okresný úrad Michalovce dňa 14. 11. 2017 uložil žalovanému povinnosť umožniť žalobcovi vyhnanie poľovnej zveri z nepoľovnej plochy, avšak tiež uložil žalobcovi povinnosť vykonať v čo najkratšom termíne opatrenie na zabránenie úniku zveri /elektrický plot/ na nepoľovné pozemky žalovaného /č. 1. 30/. Ako ďalej vyplýva z vykonaného dokazovania, žalovaný opravil poškodené oplatenie na jar v roku 2018 /č. 1. 36/. Preto je nepochybné, že v rozhodnom období, ktoré môžeme počítať od momentu opravy poškodeného oplatenia zo strany žalobcu, /a nie ako sa žalobca mylne domnieva od momentu úniku zveri cez poškodené oplatenie na pozemky žalovaného/, že žalovaný porušil povinnosti o zákaze držania zveri v zajatí a ochrane zveri v zmysle ustanovení § 20, § 22 a § 24 zákona o poľovníctve. Potiaľ zodpovedajú skutkové zistenia konštatované odvolacím súdom vykonanému dokazovaniu. Záver o tom, že žalobca nepreukázal výšku vzniknutej škody už nemá oporu vo vykonanom dokazovaní.

22. Plán lovu, ako už bolo konštatované dovolacím súdom, je základný a východiskový dôkaz, od ktorého sa odvíja výpočet ušlého zisku na strane žalobcu. Odvolací súd nesprávne neprihliadol ani na ďalšie podporné dôkazy produkované žalobcom a to sú čestné prehlásenia záujemcov o odstrel, ale aj cenník ohľadom odstrelových poplatkov, pričom takéto pochybenie je tak závažné, že ním došlo k odňatiu spravodlivosti v konaní pred súdom, pretože odvolací súd vyhodnotil skutkový stav tak, že tento nemá oporu vo vykonanom dokazovaní. Rovnako, podľa stabilizovanej judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia ako súčasť základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) vyžaduje, aby sa súd jasným, právne korektným a zrozumiteľným spôsobom vyrovnal so všetkými skutkovými a právnymi skutočnosťami, ktoré sú pre jeho rozhodnutie vo veci podstatné a právne významné (IV. ÚS 14/07). Povinnosťou všeobecného súdu je uviesť v rozhodnutí dostatočné a relevantné dôvody, na ktorých svoje rozhodnutie založil. Dostatočnosť a relevantnosť týchto dôvodov sa musí týkať tak skutkovej, ako i právnej stránky rozhodnutia (napr. III. ÚS 107/07). V prípade, keď právne závery súdu z vykonaných skutkových zistení v žiadnej možnej interpretácii odôvodnenia súdneho rozhodnutia nevyplyvajú, treba takéto rozhodnutie považovať za rozporné s čl. 46 ods. 1 ústavy, resp. čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd (I. ÚS 243/07). Súd by mal byť preto vo svojej argumentácii obsiahnutej v odôvodnení koherentný, t. j. jeho rozhodnutie musí byť konzistentné a jeho argumenty musia podporiť príslušný záver. Súčasne musí dbať tiež na jeho celkovú presvedčivosť, teda inými slovami, na to, aby premisy zvolené v rozhodnutí, rovnako ako závery, ku ktorým na základe týchto premís dospel, boli pre širšiu právnickú (ale aj laickú) verejnosť prijateľné, racionálne, ale v neposlednom rade aj spravodlivé a presvedčivé (I. ÚS 243/07, I. ÚS 155/07, I. ÚS 402/08).

23. Je pravdou, že zrejme najvhodnejším spôsobom preukázania výšky ušlého zisku by bol znalecký posudok, avšak pokiaľ ho strany nepredložili, prípadne nežiadali vyhotoviť, nič nebránilo odvolaciemu súdu vychádzať z dôkazov nachádzajúcich sa v spise a voľnou úvahou stanoviť výšku ušlého zisku. Treba si však uvedomiť, že tento samotný nie je tvorený len príjmami, ale aj potencionálnymi výdavkami. Ziskom v podmienkach poľovného obhospodarovania poľovného revíru je možné pomenovať finančné ohodnotenie možných objektívnych príjmov poľovníctva, ktorými sú tržby spojené s odlovom zveri po odpočítaní objektívnych opodstatnených vynaložených nákladov spojených s obhospodarovaním daného revíru, nájom vrátane záväzkov, starostlivosť o zver, doprava, starostlivosť o poľovné zariadenia, náklady na psov, škody spôsobené zverou. Pri voľnej úvahe je tiež možné napríklad porovnať, aký zisk dosahoval žalobca pred rozhodným obdobím, prípadne či v inom období dôsledne dodržiaval plán lovu, alebo či v okolí nie je evidované iné poľovné združenie, ktorého výsledky plnenia plánu lovu by sa dali eventuálne porovnať s plánom lovu žalobcu /hospodáriace na porovnateľnej ploche s porovnateľným počtom zveri, ako aj členov/.

24. Vzhľadom na vyššie uvedené je dovolanie žalobcu nielen prípustné podľa § 421 ods. 1 písm. b) a § 420 písm. f) CSP, ale tiež dôvodné.

25. Ak je dovolanie dôvodné, dovolací súd napadnuté rozhodnutie zruší (§ 449 ods. 1 CSP). Dovolací

súd zruší aj rozhodnutie súdu prvej inštancie, len ak nápravu nemožno dosiahnuť iba zrušením rozhodnutia odvolacieho súdu (§ 449 ods. 2 CSP). Ak dovolací súd zruší napadnuté rozhodnutie môže podľa povahy vec vrátiť odvolaciemu súdu alebo súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, zastaviť konanie, prípadne postúpiť vec orgánu, do ktorého právomoci patrí (§ 450 CSP).

26. Vzhľadom na vyššie uvedené dovolací súd v zmysle § 449 ods. 1, 2 a § 450 CSP zrušil rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 2Co/177/2021 z 23. februára 2023 ako aj rozsudok Okresného súdu Michalovce zo 7. júla 2021 sp. zn. 10C/11/2019 a vec vrátil Okresnému súdu Michalovce na ďalšie konanie, ktorého úlohou bude opätovne sa zaoberať výškou škody, ktorá je predmetom tohto sporu s prihliadnutím na všetky vyššie uvedené aspekty a to nielen z hľadiska výšky ušlého zisku tvoreného príjmami, ale aj potencionálnymi výdavkami na strane žalobcu, eventuálne skúmať, či by neprichádzalo do úvahy porovnanie plnenia plánu lovu a dosiahnutého zisku z predchádzajúcich období.

27. O trovách pôvodného konania a o trovách dovolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie postupom podľa § 453 ods. 3 CSP.

28. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.